

[Socialministeren.]

var langt, langt færre Penge til Raadighed til de forskellige Kontingenter end nu, dels at navnlig Arbejderklassen har faaet ganske andre sociale Kaar, og at selve dette at have mange flere Penge mellem Hænder nu en Gang giver lettere Muligheder for at udrede de dog forholdsvis smaa Beløb, som der er Tale om her, saa kniber dette ærede Medlem ogsaa udenom det, det i Virkeligheden kommer an paa her, thi dette Faktum, at der er flere Penge mellem Hænder end den Gang, siger for det første ingenting om, hvorvidt Arbejdernes Levofod absolut taget for slet ikke at sige relativt set er forbedret, men det er navnlig uden Betydning, saa længe man ikke samtidig har faaet oplyst Stigningen af de nødvendige Udgifter, thi det er jo ganske andre Beløb, der nu i enhver Henseende maa erlægges ogsaa af Arbejderne og ikke mindst netop i Kontingenter. Som jeg oplyste i min Forelæggelsestale, er den Stigning af Kontingenterne, der er sket i det Tidsrum, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller omtalte, netop ganske uhyre stor. For Sygekassernes Vedkommende var Medlemstallet i 1901 203 000. Nu er det steget til ca. 1½ Million. Medlemstallet er altsaa steget til det syv-dobbelte, men Kontingentet er steget fra 2 Mill. Kr. til 27¼ Mill. Kr., og hvis man regner Invalidforsikringsbidraget med, er det steget til 34 Mill. Kr. Det er altsaa 13—17 Gange saa stort. For Arbejdsløshedskassernes Vedkommende er Medlemstallet vokset fra ca. 84 000 i 1908—09 til ca. 274 000 i Øjeblikket, det er altsaa godt 3 Gange saa stort; men Kontingentet er steget fra godt 1 Mill. Kr. i 1908 til 21 Mill. Kr. nu. Det er altsaa 20 Gange saa stort, og hvad Kontingentet til Arbejdsløshedsforsikringen angaar, saa er dette Bidrag, som i Arbejdsløshedskassernes første Aar gennemsnitligt var ca. 12 Kr. aarligt, steget, indtil Stigningen foreløbig kulminerede i Fjor med et gennemsnitligt Kontingent paa 70 Kr. 52 Ø. foruden ekstra Paalæg mange Steder. Spørgsmaalet er jo slet ikke, om de nævnte 68 pCt. af Befolkningen med under 2 000 Kr.s Indtægt har det bedre, end de 68 pCt. af Befolkningen havde det for 25 Aar siden. Nej, Spørgsmaalet er, om disse Befolkningslag, der med en Indtægt paa under 2 000 Kr. for Øjeblikket har Udgifter til Skat, Afgifter og Kontingenter paa ca. 15 pCt., overhovedet er i Stand til at bære mere, eller om man med Rimelighed kan paalægge dem større Byrder under Hensyn til Levofoden og Forholdene i det hele taget i Nutiden og til den bedrestillede Del

af Befolkningens Kaar. Det er det, det kommer an paa i Dag. Det er herom, jeg har spurgt. Men ligesom alle disse Oplysninger er blevet fortiet i hvert eneste Referat i ethvert konservativt eller Venstreblad her i Landet, jeg har set, ganske simpelt fordi der ikke er et eneste hæderligt, nogenlunde velstillet Menneske, der ikke staaer maalløs overfor det Faktum, at de Mennesker med de smaa Indtægter alligevel lever og klarer sig, som de gør, lige saa sikkert vil jeg heller ikke hverken i Dag eller senere fra det konservative Folkeparti faa noget Svar paa Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fandt sig i Forbindelse med disse Betragtninger over Befolkningens bedre Kaar i Løbet af de sidste 25 Aar foranlediget til Sp. 4148—49 at anstille nogle Sammenligninger med Udlandet, men det ærede Medlems Eksempler fra den udenlandske Lovgivning var ikke heldige, for at bruge et svagere Udtryk, end jeg havde Lyst til. Som det fremgaar af den citerede Artikel af Kontorchef Daniel om de tre nordiske Rigers Sygekassebevægelse, er en Del af det for Norge opførte Medlemsbidrag Arbejdsgiverbidrag. Dette gælder, saa vidt jeg kan se, mindst 3 Mill. Kr. idet Staten bidrager de to Tiendedele, og Kommunerne og Arbejdsgiverne hver en Tiendedel af Totalpræmien for de tvungent forsikrede. Herved kommer Tilskuddet fra andre end de forsikrede selv omtrent i Forhold til Landenes Folketal; i Forhold til Medlemstallet bliver det norske Tilskud langt højere end det danske, idet vor Folkeforsikring er langt mere omfattende end den norske, som overvejende er en tvungen Arbejderforsikring. I det hele taget maa man huske, at de forholdsvis store offentlige Tilskud her i Danmark jo fremkommer, fordi en langt større Del af Befolkningen har sikret sig selv, og i de andre Lande for en meget stor Del erstattes med langt større Arbejdsgiverbidrag, end vi herhjemme kræver — det skal jeg komme til om lidt. I Tyskland deles Udgifterne, bortset fra det offentlige Tilskud, ved Invaliditet, Alder, Død og Arbejdsledighed ligeligt mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, medens Arbejdsgiverne bidrager en Trediedel af Sygeforsikringen. Alene Arbejdsgivernes Arbejdsløshedspræmie, som nu skal forhøjes, er ca. 30 Mark om Aaret for en Mand med en Indtægt af 2 000 Mark, og Alders- og Invalidepremien fra Arbejdsgivernes Side er her 48 Mark. Prøv en Gang at sammenligne med danske Forhold.

Ministeriet har liggende en faa Maaneder